

form for økonomisk risiko – den skulle stadig være hos udlejeren – er det altså ikke et system, vi synes vil være særlig hensigtsmæssigt, og det går vi i hvert fald ikke med til.

Villy Søvnald (SF):

Redegørelsen indeholder ganske mange smukke hensigtsklæringer og målsætninger, som vi i SF er meget enige i. Vi er ligeledes enige i en del af de hovedproblemer, der udpeges i forbindelse med de hårdest ramte byområder, det, der i redegørelsen betegnes som en selvforstærkende koncentration af misvækst i visse byer og byområder i form af et stigende antal socialt udstødte, trafikproblemer, kriminalitet, dalende livskvalitet og øget miljøbelastning.

Samtidig peger man på, at i alt 5 pct. eller 250.000 mennesker bor i områder, som deres egen kommune betegner som særligt socialt belastede. Halvdelen ligger i øvrigt i hovedstadsområdet.

Så langt er vi 100 pct. enige.

Man kan vel også rent fysisk se, hvis man bevæger sig igennem byen fra de forholdsvis velhavende kvarterer til de kvarterer, hvor byen så at sige giver et fysisk udtryk for det, at her bor dem, der var knap så heldige i løbet af livet. Og det er klart, det ud fra en lighedsmålsætning er vigtigt både at påpege de her problemer og også stille nogle hovedmålsætninger op for, hvordan man forbedrer de vilkår.

Så langt så godt. Det er så klart, at efter så præcis en påpegning af problemerne læser man i hvert fald som SF'er videre med en ganske betydelig forventning om, at virkemidlerne efterfølgende står i et rimeligt forhold til målsætningerne og problemerne, der påpeges.

Her må jeg desværre sige, man bliver skuffet. Der er et eklatant misforhold, for nu at sige det meget pænt, mellem mål og virkemidler en del steder i redegørelsen, og det er i virkeligheden det store problem. Jeg skal nævne nogle eksempler både på positive ting og på steder, hvor det er tyndt.

Det ene punkt, der tages op, er arbejdet for en mere alsidig beboersammensætning i bestemte byområder, og midlet er anvisningsretten. Jeg vil godt kvittere for det. Det er et ganske udmærket forslag. Det er et forslag, som SF oven i købet har fremsat nogle gange. Vi er oven i købet blevet stemt ned på det nogle gange.

Hvis det her skal give mening, må det jo betyde, at regeringen har ændret politik. Det vil

jeg da gerne høre. Jeg vil oven i købet meget gerne høre det både fra den socialdemokratiske ordfører og fra den radikale ordfører.

Det her må betyde, at man har ændret kurs i forhold til sidste år, da vi sidst diskuterede det her, hvor vi havde et forslag om at udvide anvisningsretten til den private udlejningssektor. Det gjaldt såvel i forhold til almindelig privat udlejning som i forhold til pensionskassebyggeri.

Det giver meget god ræson, hvis vi vil en mere blandet beboersammensætning, at tage det her middel i brug, og derfor er vi meget glade for det her. Men jeg vil godt have at vide: Det her betyder, at man formodentlig mener det, når man skriver det i en redegørelse. Bordet fanger så at sige. Så jeg må antage, at regeringen står bag, at man godt vil anvende det her instrument. Det vil jeg godt kvittere for fra SF's side. Det synes vi betegner et fremskridt. Tak for det.

Vi vil ligeledes kvittere for diskussionen om råderetten. Jeg hørte den konservative ordfører blive en smule ophidset, synes jeg næsten, over det, der blev nævnt om at udviske forskelle. Det er klart, selve tanken om at udviske forskelle i det her samfund kan tirre enhver konservativ. Det er jo klart, når man kommer fra et parti, der er sat her på jorden for at bevare forskelle, så bliver man pirret, når nogle vil udviske forskelle. Det er nemt nok at forstå.

Men jeg synes til gengæld ikke, det er helt nemt at forstå, hvis man ser på, at der jo er mennesker, der skifter i løbet af deres liv. Det er jo ikke sådan, at der er en fast opdeling i det her. Der er jo mange mennesker, der har været ejere og måske i deres alderdom bliver lejere. Og det er selvfølgelig underligt at opleve, at man pludselig bliver frataget nogle rettigheder, man engang havde. Det forslag vil vi gerne sammen med regeringen arbejde videre på og iklæde kød og blod.

Det næste punkt, vi har læst med meget stor interesse, er det, der er sammenfattet under en overskrift, der hedder »Indsatsen for de svage grupper på boligmarkedet«. Der synes vi til gengæld, det er meget småt med anvisninger. Vi har bemærket os, at der er nævnt skurvogne til nogle af de mest udstødte grupper, vi har. Det er en udmærket idé, men det er jo fuldstændig, synes vi, at gå uden om det fundamentale problem.

Det fundamentale problem er følgende: Fra midten af 1980'erne til i dag er det almene byg-